

ROBINS REISAVONTUREN 1

Actie op Aruba

EVELIEN VAN DORT

MET ILLUSTRATIES VAN

ELS VAN EGERAAT

ROBINS REISAVONTUREN 1

Actie op Aruba

EVELIEN VAN DORT

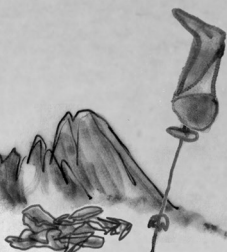
MET ILLUSTRATIES VAN
ELS VAN EGERAAT

UITGEVERIJ
CALLENBACH

vuurtoren

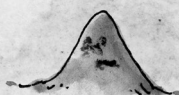
strandje
met afval

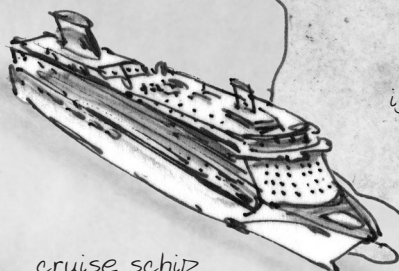
windsurfschool

Alto Vista
kapel

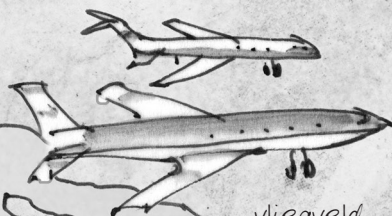

Kristalberg

cruise schip

ijssalon

vliegveld

Inhoudsopgave

1. Zeker weten	9
2. Een kerstboom in een koffer	13
3. Boven de wolken schijnt de zon	17
4. Ons huis	21
5. Een cactusbos	27
6. Minstens veertig muggenbulten	32
7. Surfen	36
8. Lego de leguaan	42
9. Zonnebril op een quad	46
10. Voer voor de haaien	49
11. Mijn crossfiets	55
12. Surfen als een speer	59
13. De G van goed	64
14. Verdwaald in de mondi	68
15. Een uil in een kuil	72
16. Halfzes opstaan	77
17. Dushi, dushi	81
18. Soep in mijn hoofd	85
19. Oompje	89
20. One happy Island	92
Woordenlijst Papiamentu - Nederlands	96

1. Zeker weten

Mijn ouders wilden me iets niet vertellen. Iets belangrijks! Waarom ik dat wist? Ik heb ze al een paar keer dingen horen zeggen, die ik niet begreep. Als ik ernaar vroeg dan keken ze elkaar even aan.

‘Robin, dat komt wel,’ zei papa vaag.

‘Het gaat over mijn werk,’ zei mama. ‘We willen het eerst zeker weten.’

Ik wist dat mijn gevoel klopte: er gaat iets belangrijks gebeuren! Iets heel belangrijks! Ik moest erachter zien te komen, zeker weten. Die laatste twee woorden bleven in mijn hoofd hangen.

Ik heet dus Robin en ik ga na de zomer naar groep zes. Oh ja, ik ben een jongen. Dat zeg ik er direct bij, want Robin is ook een meisjesnaam. Best irritant, soms denken mensen dat ik een meisje ben omdat ik dus Robin heet. Ik ga naar groep zes, terwijl ik pas acht ben. Groep drie en vier heb ik per ongeluk in een jaar gedaan. Dat woord per ongeluk heb ik van mama want ik wist het toen niet. Ik zat in een combi groep: drie en vier samen. Aan het einde van het schooljaar zaten Anne en ik op het niveau van eind groep vier. Nog een keer groep vier doen, had geen zin. We gingen toen allebei naar groep vijf. Groep vijf was behoorlijk saai, hopelijk gaat groep zes leuker worden.

Mijn hobby's zijn dingen bedenken (mama vindt dat ik veel fantasie heb), tekenen (ontwerpen noemt papa het), in bomen klimmen en fietsen. Dat laatste is natuurlijk wel een sport, maar ik zit niet op fietsen. Zoals je op voetbal of op tennis zit. Ik fiets gewoon als ik zin heb.

Anne is mijn dikke vriendin. We begrijpen elkaar, soms zonder woor-

den. Ons gezin bestaat uit drie en een half, want Anne reken ik een beetje mee. Het liefst zou ik met vier zijn. Met een hond erbij zouden we vier zijn want een hond telt ook voor half. (Dat heb ik zelf bedacht omdat ik echt heel graag een hond wil.) Mama en papa zeggen dat de hond ook op hun verlanglijstje staat. Het is nog geen goed moment, vinden ze.

Wanneer het goede moment dan wel komt, blijft een vraagteken.

Er is dus iets, zeker weten. Gisteren zag ik op papa's bureau, tussen de stapels boeken, een tijdschrift liggen. Papa is bioloog. Hij noemt zichzelf natuuronderzoeker. Hij weet alles over planten, dieren en het milieu. Hij schrijft over de natuur. Een tijdschrift is dus niets bijzonder. Toch pakte ik het en bladerde erin. Foto's van witte stranden, blauwe zee, hoge rotsen, en een cactus zo groot als een boom. Het was een soort reisgids. In gedachte croste ik op de fiets over het witte strand. In de cactus klimmen leek me geen optie. De stekels waren zo groot als een spies voor op de barbecue. Het was wel een heel mooie foto: de cactus bloeide. Ik wist niet eens dat cactussen konden bloeien. Bij een bloem zat een felgekleurde vogel.

We waren al op vakantie geweest. Nog drie weken en dan begon school weer. Waarom had papa dat tijdschrift op zijn bureau liggen? Dat was vreemd, zeker weten.

Deze zomer kampeerden we twee weken op een natuurcamping. Mama wil altijd rust na een druk werkjaar op school. Ze is directeur van een basisschool. Niet van mijn school hoor, dat zou ik echt niet willen. Ik word later absoluut geen directeur en zeker niet van een school. Er is altijd wel iets mis op haar school. De ene dag heeft een kleuter een geel krijtje opgegeten. Waarom juist een geel krijtje? Een zwart krijtje lijkt op drop en een witte op pepermunt.

De andere dag parkeert een ouder zijn nieuwe auto op het schoolplein omdat alle parkeerplaatsen bezet zijn.

'Brandjes blussen,' noemt mama het. Op vakantie wil ze dus geen gezeur aan haar hoofd, vandaar die natuurcamping. Op zo'n cam-

ping hoor je alleen de vogels fluiten.

Papa speurt de hele dag naar bijzondere planten. Ik ga vaak met hem mee op stap. Papa probeert me namen van planten te leren. De namen zijn lastig te onthouden. Zeg maar onhoudbaar, haha. Weet je dat planten een Nederlandse en een Latijnse naam hebben? Latijn is een heel oude ingewikkelde taal. Er bestaan bijna vierhonderdduizend soorten planten. Al die planten zijn anders, echt niet te geloven. Planten zijn nogal saai. We zien ook vaak bijzonder dieren. Bijvoorbeeld een korhoen, dat is een soort wilde kip. Met papa op stap is best tof.

Vandaag ging ik met mama boodschappen doen. Ze zag slippers in de uitverkoop. Toen wilde ze slippers voor me kopen.

‘Wil je rode of gele?’ vroeg ze.

Ik wilde helemaal geen slippers hebben. Je kunt er niet mee rennen.

Tussen rood en geel kon ik niet kiezen. De blauwe waren op.

‘Je kunt ze vast goed gebruiken,’ zei mama. Ze kocht de gele.

‘Wat een onzin!’ mopperde ik.

Die slippers rekende ik ook onder zeer vreemd, zeker weten.

Toen we na de boodschappen thuiskwamen, was Anne er. Ze zat op de stoep op me te wachten. Ik had met haar afgesproken, maar door die stomme slippers waren we wat later. Terwijl mama de voordeur opendeed, ging haar mobiel. Anne en ik droegen de boodschappen naar de keuken.

‘Dus het gaat door,’ hoorden we mama zeggen.

Ze wees naar een pak ijsjes en gebaarde dat we er vast een konden nemen. Toen liep ze al pratend de keuken uit.

‘Ze zijn iets van plan,’ zei ik. ‘Iets belangrijks.’

‘Zeker weten,’ zei Anne.

We lagen in een deuk om dat ‘zeker weten’. Ik liet haar mijn nieuwe aankoop zien.

‘Slippers voor groep zes,’ zei ik.

‘Ik heb nieuwe schoolspullen gekocht,’ vertelde Anne.

Ik hapte de chocola in stukjes van het ijs af. Het witte ijs had kleine bruine spikkeltjes. Ik liet Anne de spikkeltjes zien.

‘Dat is vanille,’ zei ze. ‘Van de vanilleplant.’

Op dat moment stonden mama en papa opeens in de keuken. Ze wilden het belangrijke vertellen. Het iets wat ze eerst niet wilden vertellen. Ik wist het!

‘We gaan op reis,’ raadde ik. Het kwam ineens in me op.

Mama knikte. Ze keek me heel blij aan. ‘Ik heb een leuke baan gekregen op Aruba.’

‘Er zijn daar fantastische plant en diersoorten,’ zei papa. ‘Heb ik eindelijk de rust om mijn zeldzame-dieren-boek te schrijven. Zo’n grote kans laten we niet liggen.’

‘Kan Anne mee?’ vroeg ik.

‘Jullie kunnen appen en skypen,’ antwoordde mama.

Anne kneep even in mijn arm.

‘Super tof voor je,’ zei ze zachtjes en ze lachte naar me.

Duizend vragen tolden door mijn hoofd.

De lach van Anne, de blijde blik van mama en de grote kans van papa, maakten dat ik het wel oké vond.

EEN SPANNEND AVONTUUR OP ARUBA

Robin gaat met zijn ouders op Aruba wonen, zijn vader gaat daar werken als bioloog. Hij vindt de verhuizing spannend, maar gelukkig maakt hij snel vrienden op het eiland. Lucia wordt zijn beste vriendin en samen gaan ze op ontdekkingstocht in de wildernis. Robin mag op surfles en dat vindt hij fantastisch. Maar dan komen Lucia en Robin iets geheimzinnigs op het spoor. Want wat is er aan de hand met Oompje? En wat heeft de meneer met de zonnebril ermee te maken?

ACTIE OP ARUBA is het eerste deel in een nieuwe serie van Evelien van Dort. In het tweede deel, **EEN SPANNENDE SAFARI**, verhuist Robin naar Kenia. Vriendschap, natuur en de multiculturele samenleving zijn terugkerende thema's in de kinderboeken van Evelien van Dort.

UITGEVERIJ
CALLENBACH

ISBN 978 90 266 2251 9 NUR 282

9 789026 622519

WWW.UITGEVERIJCALLENBACH.NL